

[Sundhedsministeren]

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet og lov om offentlig sygesikring m.v. (Friere sygehusvalg, behandling på private specialsygehuse m.fl., specialesamling, ambulancetjeneste, færdigbehandlede patienter samt planlægning og samarbejde).

(Lovforslag nr. L 49).

Med det foreliggende forslag bliver det frie sygehusvalg en lovfæstet ret for patienterne. De frivillige ordninger, der er igangsat, indebærer en væsentlig forbedring for patienterne. Efter regeringens opfattelse er det imidlertid nødvendigt med et klart lovgrundlag, ligesom det friere valg bør udvides til at omfatte patienter, der efter en lægelig vurdering har behov for behandling på lands- og landsdelsniveau. Rigshospitalet bliver således også omfattet af det friere valg. Endvidere omfattes en række nærmere angivne specialsygehuse.

Lovforslaget skal selvfølgelig først og fremmest tilgodese hensynet til den enkelte patient. Det vil imidlertid også være af betydning for amtskommunerne, fordi befolkningens valg-mønstre og ændringer heri vil give et indtryk af befolkningens tilfredshed med de enkelte sygehuse.

Det friere sygehusvalg giver desuden et bedre grundlag for udjævning af ventetider.

Med lovforslaget lægges der endvidere op til, at sundhedsministeren, når væsentlige hensyn taler herfor, kan fastsætte bindende regler for visitation af patienterne med henblik på at samle bestemte former for behandling på et eller nogle få sygehuse. Formålet hermed er først og fremmest at sikre behandlingens kvalitet.

Lovforslaget giver grundlag for fastsættelse af regler om amtskommunernes ambulancetjeneste.

Lovforslaget giver endvidere mulighed for, at amtsrådene kan fastsætte regler om, at kommunerne skal betale for færdigbehandlede patienter, såfremt de ikke kan udskrives fra sygehus på grund af manglende plejehjemspladser eller andre passende kommunale tilbud.

Regeringen finder det endvidere vigtigt, at der med lovforslaget tilvejebringes et lovgrundlag for en samlet tilrettelæggelse af de tilbud, som sundhedsvæsenet stiller til rådighed for den enkelte. Med forslaget tilvejebringes fælles samarbejds- og dialogprocedurer, som bedre tilgodeser behovet for et velfungerende samarbejde mellem sundhedsvæsenet og tilgrænsende sektorer, f.eks. socialsektoren.

Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse med den beretning, Folketingets Sundhedsudvalg afgav den 16. juni 1992 over forslag til lov om det offentlige sundhedsvæsen (L 74 – folketingsåret 1991-1992).

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til markedsføringslov.

(Lovforslag nr. L 50).

Lovforslaget afløser markedsføringsloven fra 1974 med senere lovændringer og bekendtgørelsen om Forbrugerombudsmandens virksomhed.

Den nuværende lov har med nogle ændringer været gældende i 18 år, uanset at forholdene dengang var meget forskellige fra forholdene i dag. Samtidig har man i de senere år i stadig større omfang kunnet konstatere en manglende respekt for markedsføringslovens overholdelse og problemer i forbindelse med overtrædelser af loven. Hertil kommer, at vi inden for mindre end et år har oplevet, at der i Folketinget er vedtaget to modsatrettede ændringsforslag til markedsføringsloven.

Det ene, der blev vedtaget umiddelbart før jul sidste år, udbyggede forbudsbestemmelserne ved at indføre endnu et forbud mod at begrænse det antal enheder af en vare, som den enkelte kunde må købe. Det andet blev vedtaget i foråret og giver luftfartsbranchen mulighed for at tilbyde forskellige bonus- og belønningsordninger, der ellers ville være i strid med lovens bestemmelser om tilgift.

Det er imidlertid regeringens holdning, at disse spredte løsninger, som ikke har indbyrdes sammenhæng, ikke er særlig hensigtsmæssige at anbringe i en generel erhvervsregulerende lov.

I lyset af den udvikling, der er sket i samfundet samt den forventede udvikling i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked den 1. januar 1993, har regeringen derfor fundet, at tiden var inde til at foretage en revision af loven og gøre den mere fremtidssikret.

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1236 »Ny markedsføringslov«, der blev afgivet af et enigt udvalg i juni 1992.